

Stiftelsesklagenemnda

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak 2017/0301

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse av klage av 29. juni 2017 fra styret i Inger R. Haldorsens legat på Stiftelsestilsynets vedtak av 6. juni 2017.

Saken gjelder Stiftelsestilsynets vedtak om å avslå søknad av 21. februar 2017 om å oppheve stiftelsen. Søknaden er begrunnet med at det behøves vesentlig større økonomiske bidrag enn midlene legatet disponerer for å kunne ha positiv effekt på andelen kvinner i vitenskapelige toppstillinger, at styret ikke har kompetanse til å vurdere kvaliteten på de ulike forskningsprosjektene og at det er lav avkastningen på rentemarkedet. Avslaget på søknaden er begrunnet med at vilkårene for oppheving ikke er til stede. Stiftelsens formål er ikke utdatert og det har vært grunnlag for utdelinger, og det kan derfor ikke sies at stiftelsens utdelingsmuligheter har vært helt minimale.

Spørsmålet i klagesaken er om omdanningsvilkårene i stiftelsesloven § 46 første ledd er til stede slik at stiftelsen kan oppheves.

1. Stiftelsesklagenemndas kompetanse og sammensetning

Stiftelsesklagenemndas kompetanse er fastsatt i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7a. Etter bestemmelsen avgjør Stiftelsesklagenemnda klager på enkeltvedtak fattet av Stiftelsestilsynet i medhold av stiftelsesloven, dekningsloven, arveloven og samvirkeoven, med mindre noe annet følger av særskilt lovbestemmelse.

Stiftelsesklagenemnda har full prøvelsesadgang, jf. lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 34. Klagen er rettidig fremsatt og vilkårene for å behandle klagen er til stede, jf. forvaltningsloven §§ 29 og 32.

Ved Stiftelsesklagenemndas behandling og avgjørelse av klagen deltok leder Hanne Ombudstvedt og medlemmene Caroline D. Ditlev-Simonsen og Henning Sollid.

2. Sakens bakgrunn i hovedtrekk

Stiftelsen Inger R. Haldorsens legat, org. nr. 938 554 250, ble opprettet i henhold til gavebrev av 13. mars 1978 fra lege Inger Haldorsen. Det fremgår av balansen at stiftelsens egenkapital er kroner 5 147 455 per 31. desember 2016. Det fremgår av stiftelsens vedtekter § 4 at legatets kapital skal være urørlig og økes ved at 1/10 av renteinntektene skal tillegges kapitalen. I balansen for 2016 er det oppgitt at stiftelsen har urørlig egenkapital på kroner 4 947 028 og fri egenkapital på kroner 200 427.

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

Stiftelsens formål er angitt i vedtektene § 5:

«Resten av renteinntektene, etter at legatets administrasjonskostnader er dekket, skal utdeles til fremme av vitenskapelig arbeid for kvinner som arbeider på fagområder der kvinner er underrepresentert i faste vitenskapelige stillinger.

Søkere må være tilknyttet norske universiteter eller høyskoler.

Utdelingen skal skje i passende porsjoner etter legatstyrets skjønn.»

Stiftelsens styre har i styremøte den 16. januar 2017 enstemmig vedtatt å søke Stiftelsestilsynet om avvikling av stiftelsen og overdragelse av legatmidlene til Bergens forskningsstiftelse.

Stiftelsestilsynet avslo klagers søknad om endring av vedtektene i vedtak av 6. juni 2017. Vedtaket ble påklaget i brev av 29. juni 2017.

Stiftelsestilsynet har vurdert klagen, men har ikke funnet grunn til å omgjøre vedtaket. Saken ble oversendt Stiftelsesklagenemnda 10. oktober 2017.

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse bygger på de saksdokumentene som nemnda har mottatt innen behandlingen av klagen.

3. Rettslig grunnlag for vedtaket

Stiftelsestilsynets avslag er begrunnet med at vilkårene for omdanning etter stiftelsesloven § 46 første ledd ikke er oppfylt. Etter stiftelsesloven § 46 første ledd kan omdanning foretas når en bestemmelse i vedtektene eller den rettslige disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen:

- "a) ikke lar seg etterleve, for eksempel fordi stiftelsens kapital er utilstrekkelig til å tilgodese dens formål på en rimelig måte,*
- b) er åpenbart unyttig,*
- c) er i strid med hensikten i den disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen, for eksempel fordi oppretterens forutsetninger for bestemmelsen har sviktet, eller*
- d) er åpenbart uheldig eller åpenbart ufornuftig."*

4. Stiftelsestilsynets vedtak

Vedtaket av 6. juni 2017 lyder:

«Søknad om opphevelse av Inger R. Haldorsens legat, org. nr. 938 554 250, blir avslått.»

Stiftelsestilsynet bemerker innledningsvis at stiftelsesformen i større grad enn andre organisasjonsformer sikrer at en formuesverdi disponeres i tråd med et bestemt og varig formål. Et utslag av dette utgangspunktet kommer til uttrykk i de strenge vilkårene for omdanning av stiftelser. Videre skriver tilsynet at omdanning til opphør alltid må vurderes etter de strengere reglene i § 46 første ledd.

Stiftelsestilsynets finner ikke vilkårene i § 46 første ledd oppfylt. Følgende begrunnelse er gitt:

«Ifølge årsregnskapene er det perioden 2010 til 2015 totalt utdelt 611 000 kroner. Det fremkommer av dokumentasjonen at den største utfordringen med hensyn til likestilling i dag og i tiden fremover, er at andelen kvinner synker merkbart i det videre karriereløpet og at andelen kvinner er svært lav i vitenskapelige toppstillinger. I 2014 mottok stiftelsen 40 søknader. Åtte søknader ble innvilget. Det synes dermed klart at formålet ikke er utdatert. Det har vært grunnlag for utdelinger, og det kan ikke sies at stiftelsens utdelingsmuligheter har vært helt minimale. Det kan dermed ikke sies at stiftelsen ikke har hatt muligheter til å tilgodese formålet på en rimelig måte.

På bakgrunn av dette mener Stiftelsestilsynet at det ikke er godtgjort at vilkåret i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a, om at stiftelsen ikke lar seg etterleve, er oppfylt.»

Stiftelsen har anført at det har vært vanskelig å vurdere kvaliteten på de ulike forskningsprosjektene. Stiftelsestilsynet påpeker at dette er et styreansvar og at det ved valg av styremedlemmer er viktig å tenke gjennom hvilken kompetanse styret har.

Stiftelsestilsynet påpeker også at stiftelsen har lav avkastning på rentemarkedet, herunder 0,1 % rente på ca. 2 000 000 og 0,25 % rente på ca. 3 000 000, og at all stiftelsens kapital er plassert på bankkonto. Tilsynet skriver:

«Det er styret i stiftelsen som er ansvarlig for forvaltningen av stiftelsens kapital. Stiftelsesloven § 18 stiller krav om at kapitalen «skal forvaltes på en forsvarlig måte, slik at det til enhver tid tas tilstrekkelig hensyn til sikkerheten og muligheten for å oppnå en tilfredsstillende avkastning for å ivareta stiftelsens formål». Kravet til at plasseringen skal ta hensyn til både sikkerhet og mulighet for avkastning kan synes motstridende. Styret må gjøre en balansert vurdering av disse to kravene i loven og vurderingene må derfor være forsvarlige. Dersom styret selv ikke har denne kompetansen vil man være pliktige til å prøve å rekruttere personer med denne kompetansen i styret, eventuelt søke eksterne råd.

[...]

Stiftelsestilsynet kan heller ikke se at begrunnelsen for opphevelsen er av en slik kvalifisert art at den faller inn under vilkåret i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav b), c) og d); om at stiftelsen er blitt åpenbart unyttig, er i strid med oppretters forutsetninger, eller er blitt åpenbart uheldig eller åpenbart ufornuftig.»

5. Klagers anførsler

Klager ber om at vedtaket omgjøres og søknaden innvilges.

Klagers anførsler kan oppsummeres slik:

- Da legatet ble opprettet i 1978 var dets formål å styrke kvinners rekruttering til og deltakelse i vitenskapelig arbeid. Dette formålet er nå utdatert og det er grunnlaget for søknad om opphevelse av stiftelsen.
- Samfunnsutviklingen har gått i den retning oppretter hadde til hensikt å påvirke. Stiftelsen bør derfor iverksette hensiktsmessige tiltak for fortsatt ivaretagelse av oppretters opprinnelige formål med stiftelsen, nemlig å sikre og styrke kvinners

akademiske karriereløp. Det er først når man kommer til ansettelse i faste vitenskapelige stillinger, og da særlig vitenskapelige toppstillinger, at lavere kvinneandel synliggjøres. Hensiktsmessig bistand og økonomiske bidrag som kan være til hjelp for kvinner til å forsere denne terskelen må være av en annen karakter og vesentlig større enn de midlene som Inger R. Haldorsens legat har disponibelt til utdeling.

- Stiftelsens formål kan ivaretas ved overdragelse av legatets midler til Bergens Forskningsstiftelse. Stiftelsen har som målsetning å inkludere flere kvinner i stiftelsens rekrutteringsprogram.
- Dagens søknader til legatet har til felles at de kommer fra kvinner som allerede innehar lønnet stilling ved norske universiteter og høyskoler og disponerer driftsmidler til sine forskningsprosjekter. Den opprinnelige hensikten med legatet var å lette de økonomiske kårene for kvinner som ønsket å videreføre sin utdanning i vitenskapelig arbeid. Dagens søknader gir uttrykk for ønske om ekstra finansiering utover det som ligger i ordinære drifts- og lønnsmidler. Denne utviklingen har medført at utdelingene har falt utenfor det opprinnelige formålet med legatet.
- Stiftelsen har ikke tilstrekkelig kompetanse eller administrasjon til å vurdere og gjennomføre tildelinger som på en forsvarlig måte ivaretar oppretters formål med stiftelsen, nemlig å styrke kvinners stilling i academia.
- Legatets formue er ikke tilstrekkelig til å ivareta legatets formål på en hensiktsmessig og fornuftig måte. Legatets formue utgjorde per 31. desember 2016 kroner 5 147 455. Den frie egenkapitalen vil allerede i 2018 nærme seg null.
- Dersom man tar hensyn til de stadige dårligere prognosene med hensyn til vilkårene på finansmarkedet i overskuelig fremtid, endringer i den potensielle søkermassen i forhold til legatets formål og dermed nødvendige utgifter til utvidet kompetanse og organisasjon, vil vilkårene for fortsatt drift vanskelig kunne anses å være tilstede.

6. Stiftelsestilsynets merknader til klagen

Stiftelsestilsynet har ikke funnet grunn til å omgjøre vedtaket. Ved brev 10. oktober 2017 oversendte Stiftelsestilsynet klagen til Stiftelsesklagenemnda til avgjørelse.

Stiftelsestilsynet redegjør innledningsvis for innholdet i vedtaket av 6. juni 2017 samt klagen. Videre skriver tilsynet:

"I gavebrevet fra Inger Haldorsen, datert 13. mars 1978, står det at renteinntektene skal utdeles til kvinner tilknyttet norske universiteter og høyskoler til fremme av vitenskapelig arbeide. Arbeidet kan omfatte alle sider av vitenskapelig virksomhet.

Oppretterviljen var å fremme vitenskapelig arbeide til kvinner tilknyttet norske universiteter og høyskoler. Formålet var også vidt formulert da arbeidet kan omfatte alle sider av vitenskapelig virksomhet. Slik vi ser det var ikke den opprinnelige hensikten nødvendigvis å lette de økonomiske kårene for kvinner som ønsket å videreføre sin utdanning i vitenskapelig arbeid.

For å kunne si at formålet er utdatert mener vi at dette må kunne sies om alle fagområder og stillinger. Hverken oppretterviljen eller formålet sier noe om spesifikke studium, fagområde eller stillinger. Styret sier selv at det i særlig vitenskapelige toppstillinger er lavere kvinneandel. Det er også utdelt over 600 000 kroner de siste

fem årene. Stiftelsen mottar mange søknader. Vi viser til vår vurdering i punkt 3 i avslaget datert 6. juni 2017

Vi viser til rapporten «Kvinner og menns karriereløp i norsk forskning» en tilstandsrapport 9/2012 av Agnete Vabø, Hebe Gunnes, Cathrine Tømte, Ann Cecilie Bergene og Cathrine Egeland. Et utdrag fra sammendraget der sier at «Vi finner at norsk forskning er preget av stor ulikhet i kjønnssammensetning mellom sektorer, institusjonstyper, fagområder og stillingskategorier. Kvinner synes gjennomgående å ha en tregere karriereutvikling enn menn og er overrepresentert i de undervisningsrettede og midlertidige stillingskategorier. Kvinner har mindre rom for å posisjonere seg ut fra de formelle og uformelle kriterier som er viktig i et vitenskapelig karriereløp; som publisering og internasjonalt forskningssamarbeid».

Dette støtter opp under at det fremdeles i dag er utfordringer knyttet til kvinners rekruttering til og deltakelse i vitenskapelig arbeid."

Basert på dette konkluderer Stiftelsestilsynet med at oppretters forutsetninger ikke har sviktet. Videre skriver tilsynet at stiftelsen har hatt muligheter til å tilgodese formålet på en rimelig måte.

Med hensyn til den økonomiske situasjonen viser Stiftelsestilsynet til at det bør være mulig å oppnå bedre rente enn det stiftelsen har per i dag, gjerne mellom 1% - 2% rente. Tilsynet kan ikke se at stiftelsesloven § 18 er tilfredsstillt.

7. Klagers supplerende merknader

Stiftelsen har inngitt kommentarer til Stiftelsestilsynets innstilling i udatert brev fra oktober 2017. Styret skriver:

«I vårt arbeid med denne saken, har vi merket oss at en rekke andre tilsvarende, mindre legater er blitt slått sammen. Det underliggende motiv har vært at alene er vi svake, sammen er vi sterke. Eksempel på dette finnes bl. a. i Bergen kommunes forvaltning av diverse legater.

Gjennom vårt forslag har vi søkt å finne en ordning med sammenslåing med en annen stiftelse som nettopp kan bidra til videreføring av legatets opprinnelige formål. I denne sammenheng har vi lagt vekt på at legatmidler til forskningsformål må tildeles på bakgrunn av kvalitative vurderinger. Situasjonen i dagens finansmarked tilsier etter vårt syn at kapitalavkastningen av Inger Haldorsens legat vil bli så sterkt begrenset at det ikke vil være i stand til å honorere arbeidet med å vurdere kvaliteten på søknadene i samsvar med dagens ordning i academia med strenge krav til faglig vurdering. Bergens Forskningsstiftelse er etter vår oppfatning den eneste stiftelsen som vil kunne innfri begge disse vilkårene, og har også et rekrutteringsprogram som ivaretar kvinneaspektet tilsvarende Inger R. Haldorsens legat. BFS er en betydelig større stiftelse enn Inger Haldorsens legat. Det vil derfor ikke være mulig å få til en sammenslåingsprosess på annen måte enn gjennom avvikling av Inger R. Haldorsens legat og overdragelse av dets midler på de vilkår vi har skissert. «

Avslutningsvis skriver styret legatet, grunnet finansmarkedet, for fremtiden vil være et legat med ubetydelig avkastning og liten eller ingen mulighet til å oppfylle legatets formål slik det

fremgår av vedtektene. Det nevnes også at legatet ble innklaget til Likestillingsombudet av en mannlig søker, noe som medførte en vedtektsendring i 2008. Legatet kan per i dag kun dele ut midler til kvinner i fag der de er underrepresentert. Styret fremholder at dette per dags dato særlig gjelder vitenskapelige toppstillinger.

8. Stiftelsesklagenemndas vurdering

Styret i stiftelsen har søkt Stiftelsestilsynet om å oppheve stiftelsen. Opphevelse av stiftelser er i stiftelsesloven § 45 definert som omdanning. Ett av de fire vilkårene i stiftelsesloven § 46 første ledd må være oppfylt for at søknaden om å oppheve stiftelsen skal kunne godkjennes.

Stiftelsesklagenemnda må ut fra anførselene ta stilling til om vilkåret i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a eller b er oppfylt. Bestemmelsene i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstavene c) og d) er etter nemndas vurdering ikke anvendelige i dette tilfellet.

Etter stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a vil omdanning blant annet kunne foretas der en vedtektsbestemmelse ikke lar seg etterleve, for eksempel fordi stiftelsens kapital er utilstrekkelig til å tilgodese dens formål på en rimelig måte. I lovforarbeidene til bestemmelsen, Ot.prp. nr. 15 (2000–2001) kapittel 10, er omdanningsadgangen drøftet. Det følger av lovforarbeidene at det er en forutsetning for omdanning at det foreligger endringer i forholdene som kan medføre at stifterens hensikt ikke lenger kan oppfylles. I Norsk Lovkommentar note 232 står det om § 46 første ledd bokstav a:

"Stiftelsens formål kan omdannes når dette ikke lenger lar seg etterleve. Som et eksempel på dette nevner lovbestemmelsen uttrykkelig at stiftelsens kapital er blitt utilstrekkelig til å tilgodese dens formål på en rimelig måte. Andre typer tilfeller kan være at stiftelsens formål er blitt ulovlig eller skadelig, at formålet er oppfylt, at det behovet stiftelsen skal dekke er falt bort, eller fordi det ikke er mulig å gjennomføre stiftelsens formål av grunner som stiftelsen ikke selv har herredømme over."

Det er den faktiske situasjonen som er avgjørende, og ikke årsaken til situasjonen. Det vises i denne sammenheng til Knudsen/Woxholth: *Stiftelsesloven med kommentarer*, side 207–208. Fra side 208 gjengis:

"For ordinære avkastningsstiftelser vil det typiske eksempelet på at midlene er utilstrekkelige til å tilgodese formålet være at kapitalen etter hvert har blitt så liten i forhold til dagens pengeverdi, at det ikke er grunnlag for å foreta utdelinger i noen størrelsesorden. Det ordinære vil her være at administrasjonen av slike stiftelser (også) vil bli uforholdsmessig kostbar i relasjon til utdelingene."

Stiftelsesklagenemnda bemerker at det må gjøres en konkret vurdering av om søkers kapital er utilstrekkelig til å tilgodese formålet på en rimelig måte. I vurderingen må det ses hen til størrelsen på den avkastningen som stiftelsen kan oppnå, dens faktiske utgifter og hva som er dens formål. Størrelsen på den avkastningen som stiftelsen kan oppnå, vil bero på styrets forvaltning av kapitalen og hva markedet til enhver tid gir av avkastning på aktuelle plasseringsalternativer.

Stiftelsesloven § 18 stiller krav til forsvarlig kapitalforvaltning. Bestemmelsen lyder:

"Stiftelsens kapital skal forvaltes på en forsvarlig måte, slik at det til enhver tid tas tilstrekkelig hensyn til sikkerheten og muligheten for å oppnå en tilfredsstillende avkastning for å ivareta stiftelsens formål."

Stiftelsen har, på spørsmål fra Stiftelsestilsynet, opplyst at avkastningen på stiftelsens midler i bank er 0,1 % rente på ca. 2 000 000 og 0,25 % rente på ca. 3 000 000, og at all stiftelsens kapital er plassert på bankkonto. Stiftelsesklagenemnda vil først bemerke at avkastningen som styret i dag har oppnådd er lav, selv i dagens marked.

I perioden 2010 til 2016 har stiftelsen delt ut kroner 611 000, herunder kroner 191 000 i 2010, kroner 200 000 i 2012 og kroner 220 000 i 2014. Selv om det ikke har vært midler til utdeling hvert år har stiftelsen tidligere delt ut hvert annet år, sist gang i 2014. De siste to årene har det ikke blitt delt midler. I klagen er det opplyst at det heller ikke i 2017 vil være grunnlag for utdelinger. De siste tre årene har stiftelsen hatt negativt årsresultat. Stiftelsesklagenemnda har likevel kommet til at det ikke er grunnlag for å ta klagen til følge. En opphevelse av stiftelsen vil være å gå for langt, særlig sett i forhold til stiftelsens egenkapital.

Stiftelsesklagenemnda mener dessuten at stiftelsens formål vil kunne realiseres ved mindre inngripende tiltak. Nemnda viser til at det er et generelt prinsipp i stiftelsesretten at omdanning av en stiftelse ikke skal gå lenger enn det som er nødvendig. Dersom stiftelsen kan fortsette å eksistere, med for eksempel endrede vedtekter eller andre investeringsformer, kan stiftelsen ikke oppheves, jf. stiftelsesloven § 47. Når omdanningen gjelder stiftelsens formål eller en annen bestemmelse som det må antas at oppretteren har lagt vesentlig vekt på, skal oppretterens vilje respekteres så langt mulig. Omdanningsvedtaket skal ikke gå lenger i å fjerne seg fra det opprinnelige formålet enn det omdanningsgrunnen i det enkelte tilfelle gjør nødvendig. Stiftelsesklagenemnda viser i denne sammenheng til lovens forarbeider, Ot.prp. nr. 15 (2000-2001) punkt 10.4, hvor det om endring av den rettslige disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen eller endring av vedtektene er uttalt:

"Som utvalget peker på, er det tradisjonelle utgangspunktet i norsk rett at en stiftelse i prinsippet er uforanderlig. Bakgrunnen for dette er tradisjonelt respekten for oppretterens vilje og oppretterens forutsetninger som vanligvis går ut på at de bestemmelser han eller hun fastsetter om stiftelsen, skal stå uforanderlig i overskuelig fremtid. Det er også vanskelig å se at stiftelsesordningen kan fylle sin funksjon - nemlig en mer stabil avsetning av midler til sivile formål enn f.eks. aksjeselskapsformen medfører - dersom det er en vid adgang til omdanning. Disse synspunktene er grunnleggende for stiftelsesinstituttet i norsk rett, og bør etter departementets syn legges til grunn også i en ny stiftelseslov."

Selv om man har som utgangspunkt at stiftelsesloven må bygge på en respekt for oppretterens vilje og formålet med å avsette midler, virker det likevel klart at man ikke kan avskjære enhver mulighet for å endre de bestemmelser oppretteren har fastsatt for stiftelsen. I NOU 1975:63 Stiftelser og omdanning begrunnes dette slik på side 56:

"Som begrunnelse for omdanningsretten har man til dels pekt på hensynet til stifteren selv. Man har ment at endringer i forholdene kan medføre at stifterens hensikt ikke lenger kan oppfylles om de opprinnelige bestemmelser fortsatt skal gjelde, eller i hvert fall at dette ikke skjer så effektivt og formålstjenlig som han hadde tenkt seg. (Hessler s. 367.)"

Når det gjelder den aktuelle klagen, er det etter nemndas syn et viktig moment at stiftelsen i dag har en betydelig formue som kan benyttes til å realisere stiftelsens formål. Styret har en plikt til å vurdere hvilke rammer stiftelsen bør underlegges og søke å oppnå endringer i rammene for at stiftelsens formål best mulig realiseres.

Styret i stiftelsen har anført at stiftelsens formål er utdatert og at det ikke er tilstrekkelige midler til at stiftelsen kan realisere stiftelsens formål i dagens samfunn hvor kvinner er underrepresentert i vitenskapelige toppstillinger.

Stiftelsesklagenemnda bemerker at ifølge vedtektene er stiftelsens formål *fremme av vitenskapelig arbeid for kvinner som arbeider på fagområder der kvinner er underrepresentert i faste vitenskapelige stillinger*. Det vedtektsbestemte formålet er således ikke begrenset til faste vitenskapelige «*toppstillinger*» slik klager synes å legge til grunn. Stiftelsesklagenemnda viser også til at stiftelsen i 2014 mottok 40 søknader og innvilget åtte. Dette underbygger at formålet ikke er unyttig, som er et vilkår for å kunne omdanne i medhold av stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav b.

Stiftelsesklagenemnda er etter dette kommet til at vilkåret i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a eller b ikke er oppfylt.

Klagen tas etter dette ikke til følge.

9. Vedtak

Stiftelsesklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

Stiftelsestilsynets vedtak av 6. juni 2017 opprettholdes.

Vedtaket er enstemmig.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Bergen, 7. juni 2018

Hanne Ombudstvedt
Leder

Dokumentet er godkjent elektronisk